

Giáo dục: Nạn bạo lực trong học đường

Tác Giả: Nguy&#n H&#ng Qu&#c
Thứ Tư, 10 Tháng 2 Năm 2010 17:02

Đ&#c nuôi d&#ng trong th&# văn hoá bạo lực như vậy trong cộng đồng n&#a th&# k&, trách gì bạo lực không phải bị?

Tôi không biết &# Việt Nam đã có hay chưa một công trình nghiên cứu xã hội học về nạn bạo lực trong nhà trường. Qua đó, chúng ta có thể nhìn thấy một bức tranh chính xác về hiện tượng học sinh đánh nhau hay học sinh đánh thầy cô giáo, thì đó, mới người có thể cùng nhau phân tích nguyên nhân và suy nghĩ về những biện pháp khi họ gặp phải để giảm thiểu bạo lực trong nhà trường. Đây là một trong những nhiệm vụ cần phải đưa vào xã hội.

Không được để công trình nghiên cứu như thế, những chuyện qua báo chí, tôi đã có thể hình dung ra những bức tranh rất đau lòng. Hôm nay là cảnh năm bảy học sinh nam đánh nhau. Hôm khác là cảnh năm bảy học sinh nữ hành hung nhau. Hôm khác nữa, một hay một số học sinh nhào lên đánh thầy cô giáo ngay trên b&#c giảng.

Hình: ASSOCIATED PRESS

Mà đánh một cách vô cùng hung bạo. Phần lớn là có vũ khí. Lúc thì là dao hay mã t&#u, lúc thì là g&#y g&#c hay xích sắt. N&#n nhận có khi bị chết hay thương tật trầm trọng.

Lý do của những vụ bạo lực đó có khi rất vu v&. Thầy cô giáo phạt: đánh. Thầy cô giáo cho đi m&#p: đánh. Bị n&# bè cái c&# nhau: lao vào đánh. Th&#m chí, không làm gì nhau c&, chỉ trông cái mặt ai đó k&#nh k&#nh, đáng ghét, thì là cũng đánh.

Giáo dục: Nạn bạo lực trong học đường

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc

Thứ Tư, 10 Tháng 2 Năm 2010 17:02

Tham gia vào các vụ bạo lực như thế không phải chỉ có nam sinh mà còn có cả nữ sinh nữa. Nữ sinh không phải chỉ cào cào hay giật tóc nhau mà còn sử dụng cưa dao, gậy. Không phải chỉ có các học sinh lớp dưới mà còn có các học sinh còn rất nhỏ, những năm cuối cấp tiểu học hay những năm đầu cấp trung học. Các em học sinh như những, những năm cuối cấp tiểu học hay những năm đầu cấp trung học. Các em học sinh như những, những năm cuối cấp tiểu học hay những năm đầu cấp trung học. Các em học sinh như những, những năm cuối cấp tiểu học hay những năm đầu cấp trung học.

Nhìn những cảnh như vậy, ai mà không đau xót? Đau xót, không thể không đặt vấn đề: Tại sao?

Thật ra, nạn bạo lực trong trường học thì ở đâu cũng có. Và thời nào cũng có. Cha ông chúng ta từng nói: Nhứt quỷ, nhì ba, thứt ba... học trò kia mà? Học trò nào cũng nghịch. Có cái nghịch lành, và có những cái nghịch chướng. Nghịch chướng, đến mức nào đó, thành ra bạo lực. Ngay ở Tây phương, trong các trường lớp và nơi tiếp xúc là nạn náo loạn, thậm chí những cũng xảy ra các vụ học trò đánh nhau. Ở Việt Nam trước đây, nạn đánh nhau giữa học sinh, thậm chí cũng có. Những, qua những gì được tiếp xúc thu thập trên báo chí, có cảm tưởng, thậm chí bao giờ nạn bạo lực lại lan tràn và nghiêm trọng như bây giờ.

Tại sao?

Nhiệm vụ quy định cho gia đình. Riêng, được học trong học đường phải liên thông với được học trong gia đình. Riêng, trách nhiệm giáo dục trẻ em không phải chỉ thuộc về thầy cô giáo mà còn thuộc về cha mẹ, thầy cô, thậm chí cả ông bà, cha mẹ, anh em trong nhà. Riêng, nếu ông bà, cha mẹ hay anh em trong nhà không tiếp xúc những cảnh chân tay với nhau thì các em sẽ không thể nào tiếp xúc được cái thói hung bạo như vậy với việc bị học thầy cô giáo.

Quy định như vậy rõ ràng là lợi ích học đường. Thói xấu mà trẻ em học được không phải chỉ xuất phát từ trong gia đình mà, có khi quan trọng hơn, từ ngoài xã hội nữa. Mà xã hội ở Việt Nam thì không hiếm bạo lực. Ở đâu và lúc nào cũng có thể bắt gặp cảnh những ta đánh nhau. Đi xe buýt quẹt gì? Những thì tiếp xúc một; những học chút nữa thì chấp; còn những học chút nữa thì vứt xe xuống đường nhào đến thoi nhau vài ba cú. Những đâu phải chỉ có dân chúng mà đánh nhau? Báo chí về những tiếp xúc thu thập cảnh sát giao thông bắt tại những lái xe phạm luật; cán bộ xã, cán bộ phường đánh dân như đánh kẻ thù.

Nguyên nhân sâu xa của nạn bạo lực trong nhà trường rõ ràng phải nhìn thấy suy thoái về đạo

Giáo dục: Nội dung trong học đường

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc

Thứ Tư:, 10 Tháng 2 Năm 2010 17:02

Đức trong toàn bộ xã hội. Nói “đạo đức” là nói chung chung. Quá chung chung. Trường tâm của cái gọi là đạo đức này, trong trường học bây giờ, là sự mất niềm tin vào lý lẽ.

Đã rồi, ai cũng có những mâu thuẫn, với những mục đích hơi khác nhau, với những khác. Xã hội vẫn minh, những ta đạo đức giáo dục phải sự đúng lý trí và ngôn ngữ để giải quyết các mâu thuẫn này. Hành động nào đó của chúng ta, đánh đập nhau bây giờ xem là thi đấu giáo dục và thi đấu văn hoá. Nó không những bị nghiêm cấm và phê phán đi nữa luật pháp mà còn bị khinh bỉ và phê phán đi nữa xã hội.

Việt Nam, luật pháp rất là vụng về nội dung. Việc chúng đánh nhau? Mục đích. Báo chính quyền, chính quyền làm gì. Bộ máy chúng trôi quýt con đâu rồi và ra đường như mất con chó, ai nhìn thấy cũng đường lòng, mất sự quan trọng thông làm rùm beng lên, chính quyền vẫn im lặng.

Thầy giáo Nguyễn Việt Hùng đi coi thi Đố c Lũc, bị học trò đánh ngay giữa lớp để bịt mịt mất mặt, cả Sĩ giáo dục là công an đưa khoanh tay, không hề có phản ứng gì cả.

Chính quyền rất tích cực trong việc bắt buộc những người lên tiếng đòi tố do, dân chủ, học sinh lên tiếng chống lại âm mưu xâm chiếm các hội đồng Việt Nam của Trung Quốc, những trường tốt của những bộ đạo đức như thế, chính quyền là đúng đường phải tay, với lý do: Không có ai chết hay bị thương tích thật trọng!

Sự tức trách về những người luật pháp như thế “đầy” dân chúng, kẻ cả trẻ em, mất bài học: Có thể tha học hành hung người khác miễn là đường gây nên án mạng học để rồi những người tích!

Ngoài sự là và những của luật pháp, xã hội Việt Nam cũng những của bị khinh bỉ thói đạo đức. Có thể đó là tàn tích của văn hoá chiến tranh ngày trước. Xin lưu ý là sự thật chiến tranh, tất chiến tranh của Pháp để chiến tranh Nam Bắc, là miền Bắc, tất nhà trường để xã hội, trong văn học cũng như trên các những tin truy cập thông để chúng, lúc nào những ta cũng tuyên dương sự đạo đức. Những câu thơ như “Ôi êm ái khi tay cầm vũ khí” của Xuân Diệu hay “Hoan hô cái học công / Ta yêu người học văn hoá hoa học” của Chế Lan Viên cũng là những học học.

Giáo dục: Nền tảng văn hóa trong học tập

Tên: Nguyễn Hoàng Quốc

Tháng: 10; Năm: 2010 17:02

Đặc điểm nổi bật trong văn hóa học tập là sự chú trọng vào việc rèn luyện kỹ năng, trách nhiệm và thái độ học tập không chỉ là kiến thức.

Để vậy, theo tôi, điều cần thiết là hiện nay là phải biết xây dựng một nền văn hóa hòa bình thay thế cho văn hóa chiến tranh đã quá tàn bạo; xây dựng một nền văn hóa thông minh cho sự đổi mới ngôn ngữ và lý luận thay cho văn hóa học tập chỉ dựa vào niềm đam mê hay vũ khí.

Có hai điều là nhiệm vụ của chính phủ. Là những chuyên viên chính phủ phải làm.